

ΤΟ ΑΣΥΛΟ, ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ, ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ.

Μια συζήτηση με τρία μέλη
του αυτοδιαχειριζόμενου
στεκιού ΑΣΟΕΕ

Στα μέσα του Μάη το περιοδικό *antifa* συναντήθηκε με τρεις αντιεξουσιαστές φοιτητές από το στέκι της ΑΣΟΕΕ και συζήτησε μαζί τους για την κατάσταση που επικρατούσε στη σχολή τους καθόλη τη διάρκεια του έτους. Ήταν μια χρονιά κατά την οποία εντάθηκαν οι επιθέσεις των μπάτσων εναντίον των μεταναστών μικροπωλητών έξω από το Οικονομικό Πανεπιστήμιο, η στρατοπέδευση διμοιριών εξελίχθηκε σε καθημερινό φαινόμενο κι οι αντιεξουσιαστές φοιτητές (αλλά ευτυχώς όχι μόνον αυτοί) αμφισβήτησαν όσο περισσότερο μπορούσαν αυτή την καθημερινότητα. Κατά τη γνώμη μας, οι λόγοι της μεταξύ μας συζήτησης υπαγορεύτηκαν και από μια ιδιαίτερα σημαντική εξέλιξη: μέσα και γύρω από το πανεπιστήμιο της ΑΣΟΕΕ ένα κοινωνικό κομμάτι (ορισμένοι φοιτητές) υπερασπίστηκαν έμπρακτα και δημόσια τους μετανάστες. Δίχως διάθεση να αδικήσουμε κανέναν, η στάση των αντιεξουσιαστών φοιτητών της ΑΣΟΕΕ ήταν μία από τις λίγες περιπτώσεις που έχουμε υπόψη, όπου ένα κοινωνικό υποκείμενο με ελληνική καταγωγή χρησιμοποίησε αυτή του την “πλεονεκτική θέση”, προκειμένου να παράσχει “κάλυψη” σε άλλους που δε διέθεταν τέτοιου είδους “πλεονεκτήματα”, κι εδώ που τα λέμε δε διαθέτουν καθόλου “πλεονεκτήματα”. Αυτή η αφιλοκερδής “υπεράσπιση” των μεταναστών από μια μερίδα “ντόπιων” ήρθε να διασταυρωθεί με την άλλη μεγάλη καούρα της δημόσια τάξης: το άσυλο και τη μυθολογία που το περιβάλλει. Οπότε λοιπόν διπλό πρόβλημα! Όχι μόνο εμφανίστηκαν κάποιοι “έλληνες φοιτητές” με μαχητική στάση ενάντια στο ρατσισμό, αλλά ταυτόχρονα διέπυρναν και επικαιροποίησαν τις λειτουργίες του πανεπιστημιακού ασύλου. Με άλλα λόγια, αν αφήσουμε στην άκρη κλισεδιές του είδους “επεισόδια στην ΑΣΟΕΕ”, αυτό που συνέβαινε σ’ ένα απ’ τα κεντρικότερα πανεπιστήμια της Αθήνας ήταν μια μικρή απόπειρα ανασύνθεσης της τάξης. Το ελάχιστο που μας αναλογεί είναι να μην την αφήσουμε να ξεχαστεί, λες και είναι κάτι που μας συμβαίνει κάθε μέρα... Παρακάτω ακολουθούν ορισμένα αποσπάσματα (ολόκληρη μπορείτε να τη διαβάσετε στο antifascrta.net > βιβλιοθήκη > κίνηση) της συζήτησης.

Antifa: Όταν μπήκες εσύ στο πανεπιστήμιο υπήρχε αυτή η κατάσταση;

Φ1: Αν υπήρχε, ήταν σίγουρα πολύ πιο περιορισμένη. Καμία σχέση με τη φετινή χρονιά που έχει ενταθεί αυτό το πράγμα.

Φ2: Βασικά, η φάση με τους μετανάστες ξεκίνησε το 2008. Στα εγχειρήματα που συμμετέχουμε, μας μπήκε το ζήτημα την άνοιξη του 2008. Πιο πριν δεν θυμάμαι πότε είχε ξεκινήσει το φαινόμενο με τους μετανάστες, κυρίως από αφρικανικές χώρες, να πουλάνε πράγματα στους δρόμους της Αθήνας. Επειδή πούλαγαν τα εμπορεύματά τους κυρίως σε κεντρικούς δρόμους, για να έχουν και κάποια έσοδα, η όλη φάση κινήθηκε γύρω από την Ερμού και την Πατησίων. Τον πρώτο καιρό υπήρχε ένα κυνηγητό. Τους κυνηγούσε η δημοτική αστυνομία, οπότε κάποιος κόσμος που ήταν στα ΕΜΜΕ και την ΑΣΟΕΕ και έβλεπε τέτοιου τύπου γεγονότα να συμβαίνουν γύρω από τις σχολές τους, το πρώτο πράγμα που έκανε ήταν να παροτρύνει τους μετανάστες να καταφεύγουν στους χώρους του ασύλου όταν κυνηγιούνται από την αστυνομία. Και βέβαια παράλληλα τους ενημέρωνε για το τι ίσχυε με το άσυλο και τους κοινωνικούς συσχετισμούς μέσα στα πανεπιστήμια. Τότε ξεκίνησαν και κάποιες συνελεύσεις, κοινές, με μετανάστες και ντόπιους.

Antifa: Από πότε αρχίζει να εμφανίζεται αυτή η ρητορική περί “προβλήματος”; Λεγόταν ότι “έχουν ερθεί εδώ, στρώνουν στο πεζοδρόμιο τα χαλιά, πουλάνε, ενοχλούν τους φοιτητές, ενοχλούν τους καθηγητές, είναι βίαιοι, είναι, είναι...” Μπορείτε να εντοπίσετε στο χρόνο τη γέννηση του “προβλήματος”;

Φ2: Πριν το 2008 δεν υπήρχαν τόσο μικροπωλητές, δεν υπήρχε αυτό το υπαίθριο παζάρι. Μετά όμως από τα μίνι πογκρόμ της δημοτικής αστυνομίας, μετά τους ελέγχους στη Βικτώρια, οι μετανάστες άρχισαν να κινούνται πιο πολύ γύρω από την ΑΣΟΕΕ, ούτως ώστε σε ενδεχόμενη επίθεση, εξακρίβωση κτλ να μπορέσουν να καταφύγουν μέσα. Μιλάμε για έναν αρκετά μεγάλο αριθμό μεταναστών. Η Πατησίων - από τη Χέυδεν ως τη Δερισγύ - ήταν όλη γεμάτη. Το ίδιο και η Μαυροματαίων.

Το “πρόβλημα” ήρθε από “τα πάνω”. Δημιουργήθηκε όταν οι μετανάστες αναγκάστηκαν να συγκεντρωθούν έξω από την ΑΣΟΕΕ. Θεωρώ ότι οι ίδιοι θα προτιμούσαν να είναι διασκορπισμένοι στην Αθήνα απ’ το να βρίσκονται σε ένα συνεχές ανθρωποκυνηγητό.

Οι μαγαζάτορες άρχισαν να κινούν το όλο πράγμα βλέποντας, και λόγω της οικονομικής κρίσης, τις πωλήσεις τους να μειώνονται. Στην Πατησίων, νομίζουν πως οι μετανάστες τους κλέβουν την πελατεία.

Φ1: Πιστεύω πως αυτό το επιχείρημα είναι άστοχο γιατί και πριν την οικονομική κρίση η πραγματικότητα των μεν και των δε απευθυνόταν σε άλλο αγοραστικό κοινό. Δες για παράδειγμα αυτούς που ψωνίζουν από τους μετανάστες: κατά κύριο λόγο είναι κι ίδιοι μετανάστες και όχι η μεσοαστική φιγούρα του καταναλωτή που θα πάει στο μαγαζί. Η κρίση έπαιξε το ρόλο της, αλλά σίγουρα δεν προκάλεσε την όλη κατάσταση. Έχει σημασία το γεγονός ότι, κατά περιόδους, η απέχθεια των μαγαζατόρων προς τους μετανάστες αποκτούσε ένταση. Υπήρξε σκηνικό που βγήκε μαγαζάτορας και πέταγε πέτρες πίσω από τους μπάτσους. Σε άλλα σκηνικά που μας είχαν πει οι μετανάστες, έβγαιναν οι μαγαζάτορες και τους βάραιναν. Πέρυσι όλα αυτά.

Antifa: Οπότε ένα κομμάτι είναι οι έμποροι· ο εμπορικός κόσμος της Πατησίων. Άλλο κομμάτι που, κατά τη γνώμη σας, άρχισε να πιπιλάει αυτή τη ρητορική του “προβλήματος”, του “τι θα γίνει”;

Φ3: Προφανώς είναι ο μέσος ρατσιστής που, βέβαια, δεν έγινε ρατσιστής το 2010. Είναι και ένα κομμάτι των φοιτητών που δυσανασχετεί γιατί γίνονται συγκρούσεις, γιατί πέφτουν δακρυγόνα μέσα στο πανεπιστήμιο... Τους φταίει οι μετανάστες, γιατί μετά έρχονται οι μπάτσοι και μετά βγαίνουν οι αντιεξουσιαστές και μετά πέφτουν τα δακρυγόνα... Αν γίνονταν ομαλά τα μαθήματα και δεν μύριζε δακρυγόνο, δεν θα τους ενοχλούσαν μάλλον.

Φ1: Εγώ θα μπορούσα να χαρακτηρίσω ρατσιστική τη στάση των περισσότερων φοιτητών. Όχι, δηλαδή, ότι λένε “έξω οι ξένοι!” όπως οι νεοναζί, αλλά έχουν αυτή τη μικροαστική νοοτροπία του “να πάω στο μάθημά μου”. Το ρατσιστικό ιδεολόγημα είναι βασικό συστατικό του μικροαστισμού. Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση των περίφημων “ανένταχτων φοιτητών” που στην αρχή της χρονιάς προσπαθούσαν να συσπειρωθούν και να οργανωθούν και οι οποίοι ακόμα κι αν ήθελαν να ταχθούν οργανωμένα εναντίον μας, δεν μπορούσαν γιατί έχουν μάθει να ενεργούν σαν άτομα. Η έννοια της “συλλογικότητας” δεν υπάρχει στο σκεπτικό τους, οπότε γι’ αυτό δεν αντιμετωπίσαμε κάποιο πρόβλημα (ακόμα και φυσικής αντιπαράθεσης) με αυτούς.

Φ3: Υπάρχει, φυσικά, και κόσμος που αποδοκιμάζει τη βία της αστυνομίας.

Antifa: Λέτε, λοιπόν, ότι ενώ μέχρι κάποια χρονική στιγμή οι μικροπωλητές ήταν διασκορπισμένοι στην ευρύτερη περιοχή της Βικτώριας και της Πατησίων, λόγω των κυνηγητών της αστυνομίας συνέκλιναν στην ΑΣΟΕΕ. Αυτό σας φαίνεται σαν μια ενστικτώδης κίνηση των μεταναστών;

Φ1: Όπως το αντιλαμβάνομαι το σχέδιο της αστυνομίας για τη διαχείριση του λεγόμενου “παραεμπορίου” στην ευρύτερη περιοχή της Βικτώριας, είχε κλιμακούμενη ένταση. Σε κάποιες περιπτώσεις, μπορεί να έπαιζε ρόλο και ένα δημοσίευμα ή ένα ρεπορτάζ στην τηλεόραση. Ωστόσο εξαρχής, ο στόχος δεν ήταν να εξαφανιστεί τελείως το “παραεμπόριο” γιατί, όπως συμβαίνει και με την πρέζα, πρόκειται για δραστηριότητες από τις οποίες βγαίνουν λεφτά. Κερδίζει το μαύρο κεφάλαιο. Νομίζω ότι το περιορισμένο κυνηγητό τα πρώτα χρόνια, το 2008, πιο πολύ συνέβαλε στο να δημιουργηθεί μια συνθηκική σύμφωνη με την οποία ο μετανάστης μικροπωλητής θα είναι συνεχώς στο τρέξιμο· θα τον διακρίνει μια αβεβαιότητα. Κι όλα αυτά μέσα στο πλαίσιο του γενικότερου σχεδίου της παρανομοποίησης των μεταναστών. Με λίγα λόγια, οι μετανάστες είναι παράνομοι, μπορούν να τους σταματούν ανά πάσα στιγμή στο δρόμο και τελικά μπορούν να καταλήξουν στη φυλακή ή στα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Antifa: Νομίζω ότι η πολιτική που ακολούθησε το ελληνικό κράτος, οι μηχανισμοί του, η αστυνομία, για τους μετανάστες στην περιοχή της Βικτώριας δεν είναι άσχετη από την πολιτική που ακολουθεί για τους μετανάστες γενικά μετά το 2008. Να θυμίσω ότι μετανάστες συμμετείχαν στην εξέγερση του Δεκεμβρίου, ενώ την ίδια στιγμή βρισκόταν σε εξέλιξη μια σκληρή πολιτική απέναντί τους. Εξεγέρθηκαν μάλιστα κι άλλη μια φορά, τον Μάη του 2009, στην υπόθεση με το Κοράνι και έκτοτε, ειδικά σε εκείνη την περιοχή, έχει επιβληθεί η πυγμή, η μπότα του κράτους. Το ελληνικό κράτος δεν διαχειρίζεται το ζήτημα με όρους κοινωνικής συναίνεσης· το διαχειρίζεται με το μαστίγιο· με την αστυνομία στην πιο βίαιη εκδοχή της.

Φ3: Συμφωνώ με αυτό και θα ήθελα να αναφέρω κάτι που ξεχάσαμε. Οι μετανάστες για τους οποίους μιλάμε προέρχονται από χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης και είτε ήρθαν εξαιτίας της ακραίας φτώχειας είτε εξαιτίας των πολέμων στις χώρες καταγωγής τους. Κάποιοι απ’ αυτούς έχουν χαρτιά και κάποιοι άλλοι δεν έχουν. Εμείς έχουμε ένα κενό· δεν ξέρουμε πώς έρχονται σε επαφή με τα κυκλώματα που τους δίνουν τα εμπορεύματα. Πάντως, αυτή είναι η μοναδική άκρη που βρίσκουν για να μπορέσουν να επιβιώσουν. Τώρα, άμα τους πιάσουν οι μπάτσοι, εκτός όλων των άλλων, τρώνε και ένα πρόστιμο 1.000 ευρώ.

Antifa: Με τους φασίστες υπήρχε ζήτημα τα προηγούμενα χρόνια;

Φ2: Σοβαρό ζήτημα δεν υπήρχε. Θέλω να πω δεν είχε γίνει κάποιο πέσιμο από φασίστες. Οι μπάτσοι είναι που την έπεφταν. Φέτος, όμως, την έπεσαν δύο φορές φασίστες. Η μία ήταν πριν λίγες μέρες. Οι φασίστες ήταν μαζί με τους ασφαλίτες και τα ΜΑΤ και πέταγαν πέτρες. Η άλλη φορά ήταν όταν είχαν σκάσει εφτά φασίστες και τραμπούκιζαν μετανάστες. Γενικά, και πέρυσσι το Μάη που το πογκρόμ ήταν δυναμικό, θεωρούσα ότι οι φασίστες δε δρούσαν βάσει σχεδίου, αλλά περισσότερο ότι κάποια τσογλανάκια της Δι.ΑΣ. έφερναν και τα άλλα τα τσογλανάκια, τους φασίστες, που είναι φιλαράκια τους. Οργανωμένη επίθεση

φασιστών στην ΑΣΟΕΕ, εγώ δεν έχω δει. Ούτε ενάντια στους μετανάστες ούτε κατά του στεκιού.

Antifa: Οι αριστεροί έκαναν κάτι;

Φ2: Ποτέ, ποτέ. Σπάνια έβγαζαν λόγο για τέτοια ζητήματα, άντε καμιά καταγγελία. Η απάθεια των αριστερών έχει παίξει σημαντικό ρόλο.

Φ3: Είναι θέμα προτεραιοτήτων. Ο λόγος ύπαρξης και δράσης των αριστερών έχει να κάνει με τον φοιτητικό σύλλογο. Τους αφορούν μόνο τα του πανεπιστημίου. Οτιδήποτε άλλο είναι εκτός των προτεραιοτήτων τους. Τώρα, βέβαια, υπάρχουν και άτομα που βρίσκονται στην περιφέρεια των αριστερών σχημάτων και τα οποία μπορεί να έχουν διαφορετική άποψη και δράση.

Antifa: Υπήρξε κάποια στιγμή που σας απασχόλησε το πώς και γιατί άρχισε να αυξάνεται η παρουσία της αστυνομίας μέχρι που τελικά έγινε μόνιμη;

Φ1: Τις κινήσεις της αστυνομίας γύρω από την ΑΣΟΕΕ ως κομμάτι της αντιεξέγερσης του ελληνικού κράτους μετά το 2008 τις αντιληφθήκαμε πρόσφατα ως τέτοιες. Τότε, μετά τον Δεκέμβριο του 2008, υπήρχε και κάποιου είδους αισιοδοξία, ήμασταν και πιο μικροί και δεν μπορούσαμε να καταλάβουμε τι παιζόταν εδώ.

Φ2: Όταν, όμως, είδαμε φέτος τον Δεκέμβριο διμοιρία να επιτίθεται στους μετανάστες αρχίσαμε να καταλαβαίνουμε. Πρώτα ήρθαν οι “μπλε”, μετά έσκασαν τα ΜΑΤ και στο τέλος έγιναν μόνιμοι. Μέχρι τότε λέγαμε “εντάξει, κάτι ξέμπαρκοι μπάτσοι εμφανίζονται”.

Φ3: Στην αρχή που η ένταση των πογκρόμ δεν ήταν τέτοια, το ζήτημα δεν ήταν τόσο κεντρικό. Χαιρόμαστε, βέβαια, που ένα κοινωνικό κομμάτι χρησιμοποιούσε το άσυλο για να ξεφύγει από τους ελέγχους και το κυνηγητό.

Antifa: Που το χρησιμοποιούσε, δηλαδή, για πολύ υλικούς λόγους και όχι για ιδεολογικούς.

Φ3: Ναι.

Φ1: Αυτή τη χρήση του ασύλου, εγώ θα την χαρακτήριζα ταξική. Είναι από εκείνες τις χρήσεις που το κράτος πραγματικά δεν θέλει να υπάρχουν και πιθανώς να θεωρεί “επικίνδυνες”. Όχι τόσο ως προς την άμεση αντιπαράθεση όσο ως προς το ότι οι μετανάστες διεκδικούν δυναμικά να υπάρχουν σε ένα χώρο που δεν προορίζεται γι’ αυτούς.

Φ2: Βασικά, εγώ δεν βρίσκω σήμερα άλλη χρησιμότητα του πανεπιστημίου πέρα από το να μπαίνουν μέσα οι μετανάστες.

Antifa: Χρησιμότητα του πανεπιστημίου ή του ασύλου;

Φ2: Του πανεπιστημίου (γέλια). Αυτό το σάπιο εγχείρημα, αυτός ο ιδεολογικός μηχανισμός που λέγεται “πανεπιστήμιο” ο μόνος λόγος για τον οποίο αξίζει να υπάρχει είναι για να μπαίνουν μέσα οι μετανάστες.

Φ1: Κανονικά! (γέλια). Έτσι κι αλλιώς, λόγω κρίσης κιόλας, τους πτυχιούχους το κράτος τούς έχει για πέταμα. Αρχίζει και γίνεται όλο και πιο κατανοητό ότι θα τελειώσεις εδώ πέρα και μετά θα πάρεις τ’ αρχίδια σου.

Φ3: Η όλη φάση με τους μετανάστες έρχεται και απαντάει στο “τι είναι άσυλο;” και στο τι είναι αυτοί οι περιφημοί χώροι “ελεύθερης διακίνησης ιδεών”. Στην περίπτωση των μεταναστών, οι οποίοι κυνηγιούνται από την αστυνομία την ώρα που δουλεύουν, το άσυλο ξεφεύγει εντελώς από την ακαδημαϊκή διάσταση που προσπαθούν να του προσδώσουν οι “από πάνω” και αποκτάει μια κοινωνική διάσταση που είναι, προφανώς, ταξική.

Antifa: Κατά τη γνώμη μου το άσυλο πήγαινε πακέτο με αυ

τό που έχουμε συνηθίσει να αποκαλούμε “μεταπολίτευση”, με τη συμφωνία δηλαδή του ελληνικού κράτους, της ελληνικής κοινωνίας και των πολιτικών της εκφραστών ότι από εδώ και στο εξής θα υπάρχει ένας κοινωνικός συμβιβασμός και όλοι θα νοιαζόμαστε για την “ανάπτυξη” και για το πώς θα βγάλουμε λεφτά. Το γεγονός ότι το πανεπιστημιακό άσυλο μπήκε στην ατζέντα ως “πρόβλημα” που πρέπει να λυθεί έχει να κάνει με το ότι χρησιμοποιούνταν ως “ορμητήριο” του οποιουδήποτε αυτοπροσδιοριζόταν ως “αντί”, προκειμένου να κάνει πράγματα τα οποία έξω από το χώρο του πανεπιστημίου δεν μπορούσε να τα κάνει. Βέβαια, η “εξτρεμιστική” χρήση του ασύλου ήταν κι αυτή κομμάτι της μεταπολίτευσης, αποτελώντας έστω το άκρο της κοινωνικής συνοχής. Υπήρχε πάντως κάποια κοινωνική “ανοχή”. Το διαφορετικό που συμβαίνει σήμερα είναι ότι οι μετανάστες απαγορεύονται ως υπέρξεις. Δεν τους κυνηγάνε επειδή κάνουν κάτι, επειδή π.χ. πετάνε μολότωφ, επειδή, επειδή... Δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν σε τέτοιους χώρους, επειδή ακριβώς είναι μετανάστες. Κάτι που φάνηκε πάρα πολύ στην απεργία πείνας των 300 μεταναστών και στην προσπάθειά τους να χρησιμοποιήσουν τη Νομική. Ο δημόσιος λόγος τότε δεν επικέντρωνε σε κάτι “παράνομο”, δεν έλεγε κανείς π.χ. ότι πουλάνε πρέζα ή ότι κινδυνεύουν οι έλληνες αστυνομικοί. Όλοι, όμως, έλεγαν ότι δεν είναι δυνατόν ένα κτίριο που προορίζεται για τους μελλοντικούς δικηγόρους και δικαστές να τελεί υπό κατάληψη από 300 μετανάστες που στην τελική “τι δουλειά έχουν εδώ πέρα;”.

Antifa: Εσείς από πότε αρχίσατε να αποκτάτε σχέσεις με τους μετανάστες; Από πότε αρχίσατε να μιλάτε;

Φ3: Από τον πρώτο καιρό. Καταλάβαιναν ότι υπάρχει ένα κοινωνικό κομμάτι με αντιρατσιστικά και αντιφασιστικά χαρακτηριστικά που είναι μαζί τους. Υπήρξαν συνελεύσεις το 2008 που συμμετείχαν πάρα πολλοί μετανάστες, γύρω στα 300 άτομα, κυρίως Σενεγαλέζοι. Άλλοι αντιλαμβάνονταν ότι εμείς δεν έχουμε κάποιο θεσμικό ρόλο, οπότε και δεν μπορούμε να τους εξασφαλίσουμε κάτι. Άλλοι, το παρέβλεπαν αυτό και ζητούσαν να τους βοηθήσουμε για να αποκτήσουν χαρτιά.

Antifa: Οπότε λέτε ότι από το 2008 υπάρχει μια αλληλοεκτίμηση μεταξύ μεταναστών μικροπωλητών και αντιεξουσιαστών φοιτητών και μια αμοιβαία κατανόηση του τι είναι ο ένας και τι είναι ο άλλος.

Φ1: Σε κάποιο βαθμό. Επειδή όμως ακριβώς οι μετανάστες εναλλάσσονται, κάθε φορά είναι αναγκασμένοι να ανακαλύπτουν εκ νέου τα όρια της δικιάς μας βοήθειας. Δεν ήταν για όλους δεδομένο ότι μπορούμε να κάνουμε συγκεκριμένα πράγματα, και κυρίως σε επίπεδο λόγου· ότι δεν μπορούμε να διώξουμε μια και καλή τους μπάτσους.

Antifa: Απ' ό,τι καταλαβαίνω εγώ από αυτά που περιγράφετε, η οποία κοινότητα έχει κατακτηθεί είναι στη βάση του βιώματος, στο ότι έχετε συμμετάσχει από κοινού σε κάποιες συγκρούσεις, παρά στη βάση της κατανόησης και της ερμηνείας του κόσμου, του τι είναι δηλαδή αυτή η κοινωνία. Αυτό δεν το λέω ως κριτική. Είναι μια “σκληρή πραγματικότητα” που υποδεικνύει ότι υπάρχουν κάποια όρια στη σχέση αυτή. Υπάρχει το όριο τού να είσαι “παράνομος”, του να μην έχεις χαρτιά, του να μην έχεις σπίτι.

Φ1: Ναι. Υπάρχει μια αντικειμενική αδυναμία γιατί εμείς έχουμε ταυτότητα, είμαστε φοιτητές και βγαίνοντας από το πανεπιστήμιο πηγαίνουμε στο σπίτι μας. Εκείνοι όμως δεν ξέρουμε τι μανίκι θα τραβήξουν αν τους πιάσουν οι μπάτσοι.

Antifa: Όπως είπα και στην αρχή, αυτό που γίνεται στην ΑΣΟΕΕ εμάς μας φαίνεται πολύ σημαντικό, όχι απλώς ενδιαφέρον, επειδή είναι από τις ελάχιστες περιπτώσεις που “νόμιμοι έλληνες”, χρησιμοποιούν αυτή τη νομιμότητά τους, την “εκμεταλλεύονται”, για να σταθούν δίπλα στους μετανάστες. Νομίζω ότι το γεγονός πως υπάρχουν υποκείμενα εντός των πανεπιστημίων που είναι “έλληνες” και δημιουργούν ζήτημα, είναι πρόβλημα για την αστυνομία και την αντιμεταναστευτική πολιτική του κράτους. Και δημιουργούν ζήτημα γιατί συζητιέται αυτό το πράγμα. Η εικόνα που κυριαρχεί στην περιοχή είναι ότι οι φοιτητές τούς στηρίζουν τους μετανάστες. Επιπλέον, οπωσδήποτε η αστυνομία δυσκολεύεται. Όχι τεχνικά, αλλά πολιτικά. Υπάρχει σίγουρα θέμα νομιμοποίησης γιατί δεν είναι και το πιο εύκολο πράγμα να εισβάλει η αστυνομία στην ΑΣΟΕΕ και να ξυλοκοπάει φοιτητές. Σε 10-15 χρόνια ίσως να λέμε ότι ήταν ένα από τα τελευταία αναχώνματα που αξίζει να τα θυμάσαι· ότι, δηλαδή, υπήρξαν 10, 15, 20 ή και 5 άτομα σε ένα πανεπιστήμιο, σε μια δουλειά, σε μια γειτονιά που μειοψηφικά μεν και παρ' όλη την καταστολή και την αγωνία του “θα έρθουν οι μπάτσοι, δεν θα έρθουν; Θα έρθουν οι φασίστες, δεν θα έρθουν;” προσπάθησαν να δημιουργήσουν μια μικρή κόντρα στην επέλαση του φασισμού.

Φ3: Ναι, αποτελεί μια τομή. Για πολλούς λόγους. Και λόγω της συνθήκης που ζούμε τώρα, με τα πογκρόμ στους μετανάστες και με την οικονομική κρίση και λόγω των χωροταξικών συσχετισμών, το ότι δηλαδή είναι ένα πανεπιστήμιο που βρίσκεται στο κέντρο της Αθήνας.

Antifa: Μιας που τελειώνουμε σιγά σιγά, για πείτε και αυτό με την κάλτσα!

Φ1: Αα! Ήταν η μέρα που είχαμε πει σε κόσμο να κατέβει στην ΑΣΟΕΕ επειδή ήταν ο ένας χρόνος απ' τη δολοφονία του Καντάρη και το πογκρόμ του περσινού Μάη. Είχαμε μαζευτεί, λοιπόν, εμείς, κόσμος και τριγυρνάγαμε, κοιτάγαμε από εδώ κι από εκεί και σε κάποια φάση ανακαλύπτουμε ότι ορισμένοι μετανάστες από το Μπαγκλαντές έχουν φτιάξει μπουκάλια, μολότωφ, χρησιμοποιώντας για στουπί κάλτσα! Εμείς πήγαμε και τους είπαμε ότι αυτό το πράγμα είναι επικίνδυνο κι ότι υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να καούμε, οπότε δεν παίζει να πετάξουμε τέτοιο πράγμα!

Φ2: Να καταγραφεί και το άλλο με τη μπογιά. Μπογιά και κωλάδικα!

Φ3: Αυτό με την μπογιά εντάσσεται πιο πολύ στο ζήτημα του πώς να διώξεις την αδράνεια. Λέγαμε, πες ότι εδώ πέρα είναι δυο άτομα που θέλουν να κάνουν κάτι και γίνεται ένα πογκρόμ, αυτοί τι κάνουν; Κάθονται και κοιτάνε και πίνουν καφέ; Οπότε το ζήτημα πήγαινε στο ότι πρέπει να υπάρχει δράση, η οποία όμως να είναι αντίστοιχη των συνθηκών. Άμα μπορούμε να αποκρούσουμε τις αστυνομικές δυνάμεις, τις αποκρούουμε. Άμα είναι να κάνουμε μικροφωνική, κάνουμε μικροφωνική και μοιράζουμε κείμενα. Άμα είναι δυο άτομα, μπορούν κάλλιστα να πάνε στην ταράτσα (όπως και έχει γίνει πολλές φορές) και να σουτάρουν έναν κουβά μπογιά πάνω στις διμοιρίες. Κι αυτό είχε σαν αποτέλεσμα την απαξίωση της αστυνομίας γιατί ένας τύπος που έρχεται με το κράνος και την ασπίδα να επιβάλει το νόμο και την τάξη και ξαφνικά φεύγει λουσμένος με χρώματα, είναι μια εικόνα που δεν την πολυουστάρει. Και διάφοροι από το πανεπιστήμιο όταν βρίσκονταν σε πηγαδάκια επικροτούσαν τέτοιου είδους ενέργειες.

Φ1: Ήταν αστεία η εικόνα των ΜΑΤατζήδων που κοίταγαν συνέχεια την ταράτσα και προσπαθούσαν να πλησιάσουν στο κτίριο όσο λιγότερο γίνεται... Αυτό ήταν μια ευχαρίστηση, μια ομορφιά! Θες να πεις με το όπλο;

Φ2: Ήταν μια συνηθισμένη μέρα μικροφωνικής για το ζήτημα των μπάτσων στη σχολή. Νομίζω τότε είχαμε καταφέρει και κάναμε κάθε μέρα μικροφωνική! Εμφανίστηκαν, λοιπόν, οι κλασικές διμοιρίες και στις δύο γωνίες της ΑΣΟΕΕ, μία “πράσινη” και μία “μπλε” και την έπεσαν στους μετανάστες. Εμείς τότε είχαμε τη στρατηγική ότι βγαίνουμε έξω και δεν κλεινόμαστε μέσα να φυλάμε τις πόρτες. Τότε είχαν πετάξει και δακρυγόνα, δεν ήρθαμε ποτέ σώμα με σώμα με τις διμοιρίες, μόνο κάποια πετρίδια· μαζί με τους μετανάστες πάντα. Αφού πέσανε τα δακρυγόνα, και απ' ό,τι κατάλαβα πείραξε αρκετά τη σχολή το ότι έπεσαν δακρυγόνα μέσα στο προαύλιο (είναι και χωροταξικά λίγο περίεργα, αν πέσει μέσα δακρυγόνο μπουκώνας), οι διμοιρίες έφυγαν, πήγαν πολύ πιο μακριά και υπήρχε πολύ ένταση. Και από τους μετανάστες και από εμάς. Μετά, (τυχαία;... δεν ξέρω) πέρασε ένα περιπολικό έξω απ' την ΑΣΟΕΕ το οποίο στάματησε στο φανάρι, οπότε κάποιοι σύντροφοι πήγανε να το χτυπήσουν. Και αφού σπάστηκε και χτυπήθηκαν και οι μπάτσοι, ένας απ' αυτούς τράβηξε όπλο και σημάδεψε έναν αντιεξουσιαστή φοιτητή. Οπλισμένο όπλο στον κρόταφο! Το γεγονός αυτό κοινωνικοποιήθηκε πολύ μέσα στη σχολή με κείμενα και κατευθείαν κάποιοι σύντροφοι πήγαν στον πρύτανη, ο οποίος και έπινε τα κρασάκια του με τα άλλα τσουτσέκια, τους καθηγητές. Εκεί ήταν μια πολύ ωραία στιγμή, γιατί οι σύντροφοι πήραν το κοτόπουλο από εκεί που έτρωγαν οι καθηγητές!

Φ3: Ήταν η στιγμή που είχαν εκδηλώσει στο κυριλέ αμφιθέατρο της σχολής για να τιμήσουν έναν καθηγητή που συνταξιοδοτήθηκε ή κάτι τέτοιο, και ήταν μέσα όλη η κυρίλα, τύποι που είναι χωμένοι σε ερευνητικά προγράμματα, πολύ μεγάλες λέρες.

Φ2: Όντως, είχε πολύ ενδιαφέρον γιατί οι σύντροφοι πήραν το ταψί και το πήγαν έξω στους μετανάστες που δεν τρώνε χοιρινό, μόνο κοτόπουλο. Και τρώγαμε όλοι μαζί και πίναμε μπίρες μετά από όλα αυτά τα δακρυγόνα που είχαν πέσει. Ήταν αστεία φάση γενικά αλλά με κάτι τέτοια συσφίγγεις πολύ τις σχέσεις σου με τους μετανάστες. Συνελεύσεις με τους μετανάστες είχα κάνει, μύπυρα όμως δεν είχα πει ποτέ. Ήπαμε, λοιπόν, και βάζαμε μουσικές και χορεύαμε!